

Farmecul și magia Vienei, la Ateneul Român

(Grigore Constantinescu – 24 iulie 2014)

Am petrecut aproape trei ceasuri, în sala mare a Ateneului Român, ascultând cel de al treilea concert din ediția a III-a a Festivalului Internațional „Vara magică”, stimulați de pulsul ternar a inimi muzicii vieneze, valsul. Nimic mai adevărat decât această magie muzicală, unitară, diversă și răspândită în lume, așa cum au demonstrat-o și interpreții invitați de Lanto Communication. Principalul ghid al călătoriei sonore, Maestrul Valentin Gheorghiu, revine adesea pe podiumul de concert în dorința de a oferi iubitorului de frumos, împreună cu partenera sa de viață și scenă, Roxana Gheorghiu, astfel de clipe muzicale inspirate.

Programul vienez a început cu mărturisirea de afecțiune pentru unul dintre geniile vieneze magice, din adolescența Romantismului, Franz Schubert. Cei doi interpreți au ales, din sutele de valsuri care făceau să danseze prietenii compozitorului în legendarele schubertiade, **Opusul 9a**. Cum este lumea acestor dansuri? Un lanț de „un-doi-trei”, cu subiecte asemănătoare nestematelor ce pot alcătui un colier cu sclipiri de secunde ale motivelor auzite și nerepetabile. Minunat!

Câteva momente din **Valsurile op.39** de Brahms, legănând pasul spectacolului liric între melancolie ori ambient vesel, ne-au demonstrat prețuirea acordată de acest venerabil Maestru pentru muzica lui Johann Strauss.

Ghidul nostru, Valentin Gheorghiu, a ales apoi muzica polonezului care și-a început cariera internațională, la 19 ani, în Viena: Frédéric Chopin și **Valsul în la minor**, tot în versiune de pian la patru mâini, scris la Paris cu amintiri vieneze.

Descins din muzica de film, pentru a omagia lumea valsului, Haciaturian și-a arătat în **Valsul în la minor** nostalgia și sensibilitatea pentru modelul vienez inspirator.

Așa și-a imaginat cursul Dunării și Iosif Ivanovici, invitându-ne să coborâm de la Viena, pe marele fluviu, pe ambarcațiunea al cărui cârmaci, cu versiune refăcută a partiturii originale, era Valentin Gheorghiu.

Am ajuns cu îndrumătorul călătoriei noastre la Maurice Ravel, cel care mărturisea dorința de a compune „un mare vals pentru a omagia memoria lui Strauss, nu Richard ci Johann”.

Proiectul poemului coregrafic **La Valse**, dedicat Vienei, versiunea pentru două pianе, l-a prezentat compozitorul, în primă audiție, împreună cu Alfredo Casella, în Kleiner Konzerthausaal din capitala austriacă, acum un secol. Nu-mi aduc aminte, până miercurea trecută, să-l fi ascultat la Ateneul Român...

La violoncel, Marin Cazacu, în duo cu ghidul pianistic al călătoriei noastre, plimbându-se pe străzile Vienei nocturne, a evocat amintiri de adolescență în cele câteva momente fauréene legănate ritmic, **Apres un rêve**.

Mihaela Martin, cu vioara sa vrăjită, a schimbat apoi cu Valentin Gheorghiu replici dintr-un **Scherzo în do minor** de Brahms, pregătind întoarcerea la „modelul Schubert” ce înlănțuia

dansurile celor șase Dumki din ultimul **Trio op.90**, compus de Dvorak Muzica reunea, în caleidoscopul de sentimente și trăiri, artiști deja prezenți pe scenă, Martin-Cazacu-Gheorghiu, Maeștri care au luminat astfel sala Ateneului.

Armonioasa reuniune vieneză de compozitori și interpreți aștepta un argument final al momentului trăit magic împreună cu noi. Dacă ar fi să plecăm cu o amintire statornică de la acest concert, cred că minunata melodie a violoncelului, preluată de vioară și pian, din **Adagioul Trioului nr.4** de Beethoven, oferită ca supliment, este simbolul autentic al inimii muzicii vieneze.